

היה צלפחד שהוא היה מדייק ומתבונן בכדי לדעת בענין העצים של ז"ן הנקראים עץ החיים ועץ הדעת, **הי מנייהו רב על אחרא** איזה עץ הוא גדול יותר מהאחר בכדי לעבוד אותו ולעשות את רצונו כי המלכות נקראת מלאכה וז"א אין בו מלאכה ולכן הוא עשה מלאכה בשבת בכדי לדעת את סוד הענין (רמ"ק), **ולא חשש ליקרא דמאריה, ואחלה שבת לשבת** ובזה הוא לא חשש לכבוד קונו כי הוא גרם פירוד בז"ן ובמעשיו הוא החליף את יום השבת שכנגד ז"א בליל שבת שכנגד המלכות, ועי"כ הוא הגביר את המלכות על ז"א (מק"מ). **הדא הוא דכתיב,** (במדבר כז) **כי בחטאו מת, בחטאו ו' מת** וזהו מש"כ 'כי בחטאו מת' דהיינו בחטא ו' דז"א שהוא אות ו' שבשם הוי"ה הוא מת כי בו הוא פגם. (וְרָזָא דְכֻלָּא וְדַאי מְקוּשָׁשׁ עֲצִים) **בגין כך, הוה דיניה סתים, ולא אתפרש דיניה כדינין אחרנין** ומשום כך היה דינו סתום ונעלם ממשה רבנו ולא התבאר דינו כמו הדינים האחרים. **בגין דמלה דא בעי בחשאי וסתים ולא גלייא. ועל דא לא אתמר באתגלייא, וקודשא בריך הוא עבד יקר ליקריה** בגלל שדבר זה של פירוד ז"ן הוא צריך להיות בחשאי וסתום ולא מגולה מאחר שיש בו מיעוט כבוד שמים ומשום כך לא נאמר דינו בגלוי ובדבר זה עשה הקב"ה כבוד לכבודו.

משה התקשה בדינו של צלפחד אם התכפר לו ובנותיו ראויות לנחלה בארץ **רבי יוסי אמר, שאר עצים בהדי שבת הוה מקושש, וקביל עונשא לפום שעתא, ואתכפר חוביה רבי יוסי**

אמר שחטא צלפחד היה שהוא הקיש והשווה את שאר העצים של השבעים שרים יחד עם המלכות הנקראת שבת ולכן הוא קיבל את עונשו באותה שעה ועי"כ התכפר עוונו. **וְעַל**
דָּא אֶתְקַשֵּׁי מוֹשֶׁה בְּדִינָא דְבִנְתָא ולכן התקשה משה בדין של ירושת
 בנות צלפחד, **דִּלָּא יָדַע אִי אֶתְכַפֵּר לְמַהוּי לְבִנְתֵיהּ חוּלְק**
וְאַחֲסָנָא אִי לֹא מאחר שהוא לא ידע אם התכפר לו עוונו ע"י מיתתו בכדי
 שע"כ יהיה לבנותיו חלק ונחלה בארץ ישראל או לא התכפר לו מאחר שהוא עקר את
 עצמו מהקדושה אל הקלי' ומשום כך לא ראוי שיהיה לבנותיו חלק בארץ הקדושה (רמ"ק).
פִּיּוֹן דְּדַבְרֵי שְׁמִיָּה (דְּצִלְפָּחַד) **קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, דְּכִתִּיב** ומכיון
 שהזכיר הקב"ה את שמו של צלפחד, כמש"כ **בֵּן בְּנוֹת צִלְפָּחַד דְּבָרְת,**
אֶתִּידַע דִּהָא אֶתְכַפֵּר חוּבֵיהּ בזה ידע משה שהתכפר לו עוונו מאחר
 שאין הקב"ה מזכיר אלא רק את שמות הצדיקים [10] כמש"כ 'זכר צדיק לברכה ושם רשעים
 ירקב' (רמ"ק).

עין החיים העין העליון כנגד ז"א ועין הדעת טוב ורע כנגד המלכות ואסור
 להחליף ביניהם

תָּא חַיִּי, ב' אֵילָנִין אֵינּוּן, חָד לְעֵילָא, וְחָד לְתַתָּא,
בְּדָא חַיִּין, וּבְדָא מוֹתָא בא וראה שיש שתי אילנות שאחד הוא

אור הרשב"י

[10] והניצוצי אורות ביאר שכן מצינו או היו מובטחים הוא ואביו לעולם הבא ואם כך
 בסנהדרין צח ע"א שע"י שאליהו הזכיר את הוא אצל אליהו כ"ש שכך הוא אצל הקב"ה.
 שמו של רבי יהושע בן לוי בשמו ובשם אביו

הלימוד היומי

לע"נ טראקי יפה חנהבת סברסה טברה ע"ה

עליון ואחד הוא תחתון, ובעליון יש חיים שהוא עץ החיים של ז"א ובתחתון יש מוות שהוא עץ הדעת טוב ורע שבו נאחזים החיצונים הנקראים מוות. **מֵאֵן דְּאַחֲלָף לֹזֶן, גְּרִים לִיָּה מוֹתָא בְּהַאי עֲלָמָא, וְלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּהוּא עֲלָמָא** ומי שמחליף אותם ע"י שהוא מגביר את המלכות על ז"א אז הוא גורם לעצמו מוות בזה העולם ע"י החיצונים היונקים ממנה ולכן אין לו חלק בעולם הבא. **וְעַל דָּא ועל זה אָמַר שְׁלֹמֹה, (משלי כה) דְּבִשׁ מִצְּאֵת אֵכּוּל דִּיךְ וְגו'** דהיינו שצריך לאכול מהמלכות הנקראת דבש במדה ולא להגבירה על ז"א בכדי שלא תיתפס בצד המוות שבה (רמ"ק).

אָרוֹן וְתוֹרָה בְּחֵד קַיִימִי. תוֹרָה עֲקָרָא, אָרוֹן בֵּיתָא והנה הארון הוא כנגד המלכות והתורה היא כנגד ז"א והם נמצאים ביחד בייחוד אחד והתורה שכנגד ז"א הוא העיקר והארון שכנגד המלכות היא רק הבית של ז"א. **וְעַל דָּא, אָרוֹן חֶסֶד בְּלֹא וָא"ו בְּכָל אֲתָר, אָרוֹן הַבְּרִית, אָרוֹן הַעֲדוּת** ומשום כך כתוב ארון חסד בכל מקום בלי אות ו' כמש"כ 'ארון הברית' ארון העדות' והוא בכדי להורות שהארון הוא רק כנגד המלכות בלא ז"א שהוא אות ו' שבשם הוי"ה. **בְּכָל אֲתָר אֶהְרֹן דְּרוּעָא יְמִינָא, בַּר בְּחֵד, דְּכִתִּיב (במדבר ג) כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, נִקְוּד לְעֵילָא** [יז] ובכל מקום אהרן הוא הזרוע הימנית של החסד חוץ ממקום אחד שכתוב

אור הרשב"י

[יז] כדי להורות ששם אהרן הוא סוד השכינה נכנסת לאהל כל אחד ואחד ומונה המלכות מאחר שבמנין בני ישראל היתה אותם ואומרת למשה כך וכך אנשים יש באהל

הלימוד היומני

לע"נ טראקי יפה הנהבת סברסה טברה ע"ה

כל פקודי וכו', שהנה יש נקודות על תיבת ואהרן.

משה רצה לדעת אם אילן החיים נמצא בארץ כדי שיוכל להאחו בו ולהכנס לארץ

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֹשֶׁה אֵילָנָא דְחַיֵּי נֶקֶט, וְעַל דָּא דָּא בְּעָא לְמַנְדַּע, אִי הָוּה שְׂכִיחַ בְּאַרְעָא, אִי לָאו אמר רבי יצחק

שמשה היה אחוז באילן החיים של ז"א ומשום כך הוא רצה לדעת אם זה האילן מצוי בארץ

או לא בכדי לדעת האם הוא יוכל להיאחו בה ולרשת אותה מכח מידתו שהוא ז"א (יהל

אור), **וּבְגִין כַּךְ אָמַר, הֵישׁ בְּהַ עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזְקֶתֶם וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ. דְּהָא אֵילָנָא דְחַיֵּי אֶתְחַמְד**

לְכֹלֵא ומשום כך משה אמר היש בה גו' והתחזקתם ולקחתם וגו' כי בודאי צריך לזה

חיזוק כי ז"א הנקרא עץ החיים הוא נחמד לכל וצריך חיזוק בכדי להיאחו בו (רמ"ק).

וְאֵינּוֹן לָא אֵייתִיאוּ אֶלָּא עֲנָבִים וְרִמּוֹנִים וְתַאֲנִים,

בְּאֵילָנָא אַחֲרָא תִלְיִין וְאַחֲרֵיהֶן אמנם המרגלים לא הביאו למשה אלא

רק ענבים רימונים ותאנים שאלו הפירות הם אחוזים ותלויים באילן האחר של המלכות ובזה

הם הראו למשה שרק המלכות שורה בארץ ולכן הוא לא יוכל להיכנס לארץ.

אור הרשב"י

הזה ולכן נמצא שהמנין היה ע"י משה ביחד עם השכינה הרמוזה במשיב 'ואהרן' (אור החמה

הלימוד היומי

לע"נ טראקי יפה חנהבת סברסה טברה ע"ה